

U S T A W A

z dnia 18 marca 2008 r.

**o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach
członkowskich Unii Europejskiej^{1), 2)}****Opracowano na
podstawie: Dz. U.
z 2008 r. Nr 63,
poz. 394, z 2013
r. poz. 1650, z
2014 r. poz. 1004.****Rozdział 1****Przepisy ogólne**

Art. 1. 1. Obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwanych dalej „państwami członkowskimi”, którzy nabyli w tych państwach, poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, kwalifikacje do wykonywania zawodów regulowanych lub działalności, o których mowa w załączniku nr IV do dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.Urz. UE L 255 z 30.09.2005, str. 22, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą”, uznaje się te kwalifikacje na zasadach określonych w ustawie.

2. Obywatelom państw członkowskich, których kwalifikacje zostały uznane, zapewnia się prawo wykonywania w Rzeczypospolitej Polskiej zawodu regulowanego lub działalności na takich samych zasadach jak osobom, które kwalifikacje do ich wykonywania uzyskały w Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Ustawa nie narusza zasad uznawania kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych lub działalności, nabytych w państwach członkowskich, określonych w odrębnych przepisach.

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.Urz. UE L 255 z 30.09.2005, str. 22, z późn. zm.).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej.

Art. 2. 1. Ilekróć w ustawie jest mowa o:

- 1) zawodzie regulowanym – oznacza to zespół czynności zawodowych, których wykonywanie jest uzależnione od spełnienia wymagań kwalifikacyjnych i warunków określonych w odrębnych polskich przepisach, zwanych dalej „przepisami regulacyjnymi”;
- 2) wykonywaniu zawodu – oznacza to wykonywanie zawodu na własny rachunek, na podstawie umowy o pracę lub w innej formie dozwolonej przez przepisy obowiązujące w państwie, w którym zawód był, jest lub ma być wykonywany;
- 3) podejmowaniu lub wykonywaniu działalności – oznacza to podejmowanie lub wykonywanie działalności na własny rachunek lub zatrudnienie przy wykonywaniu tej działalności;
- 4) wnioskodawcy – oznacza to obywatela, o którym mowa w art. 1 ust. 1, zamierzającego wykonywać zawód regulowany albo działalność w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) państwie wnioskodawcy – oznacza to państwo, w którym wnioskodawca uzyskał kwalifikacje do wykonywania zawodu albo wykonywał działalność;
- 6) uprawnionej instytucji – oznacza to instytucję w państwie członkowskim prowadzącą kształcenie lub szkolenie, których ukończenie jest potwierdzane dyplomami lub świadectwami, zgodnie z przepisami o systemie edukacji w tym państwie, a także stowarzyszenie albo organizację zawodową, których wykaz stanowi załącznik nr I do dyrektywy;
- 7) kształceniu regulowanym – oznacza to kształcenie przygotowujące do wykonywania zawodu w państwie wnioskodawcy, uzupełnione, o ile jest to dodatkowo wymagane, szkoleniem zawodowym, okresem próbnym lub praktyką zawodową, których poziom i program są określone przepisami państwa wnioskodawcy lub podlegają zatwierdzeniu lub ocenie przez powołaną w tym celu instytucję w państwie wnioskodawcy;
- 8) kwalifikacjach do wykonywania zawodu regulowanego – oznacza to wymogi określone przepisami regulacyjnymi, od których spełnienia jest uzależnione wykonywanie zawodu;
- 9) kwalifikacjach na poziomie czwartym – oznacza to, że wnioskodawca posiada:
 - a) dyplom, świadectwo lub inny dokument, wydane przez uprawnioną instytucję, potwierdzające ukończenie studiów wyższych o co najmniej

czteroletnim okresie kształcenia, lub odpowiednio dłuższym w przypadku nauki w cyklu innym niż podstawowy, zwanym dalej „nauką w niepełnym wymiarze”, albo inne uznane w państwie wnioskodawcy za równorzędne, a także dodatkowo ukończenie szkolenia zawodowego, o ile jest wymagane – stanowiące jednocześnie potwierdzenie posiadania kwalifikacji wymaganych do wykonywania zawodu regulowanego w państwie wnioskodawcy, wówczas gdy ponad połowę kształcenia lub szkolenia odbyto w państwie członkowskim lub gdy wnioskodawca uzyskał trzyletnie doświadczenie zawodowe poświadczone przez państwo członkowskie, które uznało dokumenty uzyskane w państwie innym niż państwo członkowskie, albo

- b) dokumenty wydane przez uprawnioną instytucję, potwierdzające ukończenie studiów wyższych o co najmniej czteroletnim okresie kształcenia lub odpowiednio dłuższym, w przypadku nauki w niepełnym wymiarze, albo inne uznane w państwie wnioskodawcy za równorzędne, a także ukończenie szkolenia zawodowego, o ile jest wymagane – stanowiące jednocześnie potwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania zawodu, niebędącego w państwie wnioskodawcy zawodem regulowanym, oraz dodatkowo dokumenty poświadczające wykonywanie w państwie członkowskim przez wnioskodawcę zawodu przez dwa lata w czasie odpowiadającym pełnemu wymiarowi czasu pracy w okresie ostatnich dziesięciu lat, z tym że wykonywanie zawodu przez dwa lata nie jest wymagane, jeżeli wnioskodawca posiada dokument potwierdzający ukończenie kształcenia regulowanego, albo
 - c) dokument potwierdzający ukończenie w państwie członkowskim kształcenia regulowanego, o co najmniej czteroletnim okresie kształcenia lub odpowiednio dłuższym w przypadku nauki w niepełnym wymiarze;
- 10) kwalifikacjach na poziomie trzecim – oznacza to, że wnioskodawca posiada:
- a) dyplom, świadectwo lub inny dokument, wydane przez uprawnioną instytucję, potwierdzające ukończenie studiów wyższych o okresie kształcenia od trzech do czterech lat, lub odpowiednio dłuższym w przypadku nauki w niepełnym wymiarze, albo inne uznane w państwie wnioskodawcy za równorzędne, a także dodatkowo ukończenie szkolenia

zawodowego, o ile jest wymagane – stanowiące jednocześnie potwierdzenie posiadania kwalifikacji wymaganych do wykonywania zawodu regulowanego w państwie wnioskodawcy, wówczas gdy ponad połowę kształcenia lub szkolenia odbyto w państwie członkowskim lub gdy wnioskodawca uzyskał trzyletnie doświadczenie zawodowe poświadczone przez państwo członkowskie, które uznało dokumenty uzyskane w państwie innym niż państwo członkowskie, albo

- b) dokumenty wydane przez uprawnioną instytucję, potwierdzające ukończenie studiów wyższych o okresie kształcenia od trzech do czterech lat lub odpowiednio dłuższym, w przypadku nauki w niepełnym wymiarze, albo inne uznane w państwie wnioskodawcy za równorzędne, a także ukończenie szkolenia zawodowego, o ile jest wymagane – stanowiące jednocześnie potwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania zawodu, niebędącego w państwie wnioskodawcy zawodem regulowanym, oraz dodatkowo dokumenty poświadczające wykonywanie w państwie członkowskim przez wnioskodawcę zawodu przez dwa lata w czasie odpowiadającym pełnemu wymiarowi czasu pracy w okresie ostatnich dziesięciu lat, z tym że wykonywanie zawodu przez dwa lata nie jest wymagane, jeżeli wnioskodawca posiada dokument potwierdzający ukończenie kształcenia regulowanego, albo
 - c) dokument potwierdzający ukończenie w państwie członkowskim kształcenia regulowanego, o okresie kształcenia od trzech do czterech lat lub odpowiednio dłuższym w przypadku nauki w niepełnym wymiarze;
- 11) kwalifikacjach na poziomie drugim – oznacza to, że wnioskodawca posiada:
- a) dokumenty potwierdzające wykształcenie lub ukończenie szkolenia, wydane przez uprawnioną instytucję po ukończeniu:
 - nauki o okresie kształcenia co najmniej rocznym lecz krótszym niż trzy lata, lub odpowiednio dłuższym w przypadku nauki w niepełnym wymiarze, podejmowanej na podstawie świadectwa uprawniającego do kształcenia w systemie szkolnictwa wyższego, albo inne uznane w państwie wnioskodawcy za równorzędne, a także dodatkowo ukończenie szkolenia zawodowego, o ile jest to wymagane, lub

- kursów o specjalnym programie, uznawanych jako kwalifikacje na poziomie drugim, których wykaz stanowi załącznik nr II do dyrektywy,

stanowiące jednocześnie potwierdzenie posiadania kwalifikacji wymaganych do podjęcia i wykonywania zawodu regulowanego w państwie wnioskodawcy, jeżeli ponad połowę kształcenia lub szkolenia odbyto w państwie członkowskim albo gdy wnioskodawca uzyskał trzyletnie doświadczenie zawodowe poświadczone przez państwo członkowskie, które uznało dokumenty uzyskane w państwie innym niż państwo członkowskie, albo

- b) dokumenty wydane przez uprawnioną instytucję, potwierdzające ukończenie nauki o okresie kształcenia co najmniej rocznym lecz krótszym niż trzy lata, lub odpowiednio dłuższym w przypadku nauki w niepełnym wymiarze, podejmowanej na podstawie świadectwa uprawniającego do kształcenia w systemie szkolnictwa wyższego, albo inne uznane w państwie wnioskodawcy za równorzędne, a także dodatkowo ukończenie szkolenia zawodowego, o ile jest to wymagane – stanowiące jednocześnie potwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania zawodu, który w państwie wnioskodawcy nie jest zawodem regulowanym, oraz dodatkowo dokumenty poświadczające wykonywanie w państwie członkowskim przez wnioskodawcę zawodu przez dwa lata w czasie odpowiadającym pełnemu wymiarowi czasu pracy lub odpowiednio dłużej w przypadku wykonywania zawodu w niepełnym wymiarze czasu pracy, w okresie ostatnich dziesięciu lat, z zastrzeżeniem, że wykonywanie tego zawodu przez ten okres nie jest wymagane, jeżeli wnioskodawca posiada dokument potwierdzający ukończenie kształcenia regulowanego, albo
- c) dokument potwierdzający ukończenie w państwie członkowskim kursu kształcenia regulowanego, świadczący o posiadaniu kwalifikacji na poziomie drugim, w tym kursu, którego wykaz stanowi załącznik nr III do dyrektywy;

12) kwalifikacjach na poziomie pierwszym – oznacza to, że wnioskodawca posiada:

a) dokumenty potwierdzające wykształcenie lub szkolenie, wydane przez uprawnioną instytucję po zakończeniu nauki z zakresu szkoły średniej:

- ogólnej – potwierdzające ukończenie kształcenia lub szkolenia innego niż wymienione w pkt 11 lit. a tiret pierwsze, w instytucji szkolnictwa, uzupełnionego dodatkowo okresem próbnym lub okresem praktyki zawodowej, lub
- technicznej lub zawodowej – potwierdzające ukończenie, o ile jest to wymagane, kształcenia lub szkolenia innego niż wymienione w pkt 11 lit. a tiret pierwsze, w instytucji szkolnictwa, uzupełnionego dodatkowo okresem próbnym lub okresem praktyki zawodowej,

albo inne uznane w państwie wnioskodawcy za równorzędne, stanowiące jednocześnie potwierdzenie posiadania kwalifikacji wymaganych do wykonywania zawodu regulowanego w państwie wnioskodawcy, jeżeli ponad połowę kształcenia lub szkolenia odbyto w państwie członkowskim albo gdy wnioskodawca uzyskał trzyletnie doświadczenie zawodowe poświadczone przez państwo członkowskie, które uznało dokumenty uzyskane w państwie innym niż państwo członkowskie, albo

b) dokumenty wydane przez uprawnioną instytucję po zakończeniu nauki z zakresu szkoły średniej:

- ogólnej – świadczące o ukończeniu kształcenia lub szkolenia odbytego w instytucji szkolnictwa, uzupełnionego dodatkowo okresem próbnym lub okresem praktyki zawodowej, lub
- technicznej lub zawodowej – świadczące o ukończeniu, o ile jest to wymagane, kształcenia lub szkolenia odbytego w instytucji szkolnictwa, uzupełnionego dodatkowo okresem próbnym lub okresem praktyki zawodowej,

albo inne uznane w państwie wnioskodawcy za równorzędne, stanowiące jednocześnie potwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania zawodu, który w państwie wnioskodawcy nie jest zawodem regulowanym, oraz dodatkowo dokumenty poświadczające wykonywanie w państwie członkowskim przez wnioskodawcę zawodu przez dwa lata w czasie odpowiadającym pełnemu wymiarowi czasu pracy lub odpowiednio dłużej w

- przypadku wykonywania zawodu w niepełnym wymiarze czasu pracy, w okresie ostatnich dziesięciu lat, z tym, że wykonywanie zawodu przez dwa lata nie jest wymagane, jeżeli wnioskodawca posiada dokument potwierdzający ukończenie kształcenia regulowanego, albo
- c) dokument potwierdzający ukończenie kształcenia regulowanego na poziomie, o którym mowa w lit. a tiret pierwsze i drugie;
- 13) zaświadczeniu potwierdzającym kompetencje – oznacza to:
- a) dokument potwierdzający ukończenie istotnego dla zawodu regulowanego kształcenia lub szkolenia innego niż wymienione w pkt 9-12, albo
 - b) dokument potwierdzający zdanie egzaminu specjalistycznego, niepoprzedzonego kształceniem, albo
 - c) dokument potwierdzający wykonywanie w państwie członkowskim przez wnioskodawcę zawodu przez trzy lata w czasie odpowiadającym pełnemu wymiarowi czasu pracy lub odpowiednio dłużej w przypadku wykonywania zawodu w niepełnym wymiarze czasu pracy, w okresie ostatnich dziesięciu lat, albo
 - d) dokument potwierdzający ukończenie w państwie członkowskim ogólnego kształcenia podstawowego lub średniego, stanowiący potwierdzenie uzyskania przez wnioskodawcę wiedzy ogólnej;
- 14) dyplomie ukończenia szkoły wyższej – oznacza to dyplom ukończenia studiów wyższych w Rzeczypospolitej Polskiej oraz, jeżeli przepisy regulacyjne tak stanowią, dokumenty potwierdzające spełnienie wymogów kwalifikacyjnych zawartych w tych przepisach dla danego zawodu regulowanego;
- 15) świadectwie ukończenia szkoły pomaturalnej – oznacza to świadectwo ukończenia szkoły pomaturalnej w Rzeczypospolitej Polskiej oraz, jeżeli przepisy regulacyjne tak stanowią, dokumenty potwierdzające spełnienie wymogów kwalifikacyjnych zawartych w przepisach dla danego zawodu regulowanego;
- 16) świadectwie ukończenia szkoły średniej – oznacza to świadectwo ukończenia szkoły ponadpodstawowej lub ponadgimnazjalnej w Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem szkół, o których mowa w pkt 15;
- 17) kwalifikacjach do podejmowania lub wykonywania działalności – oznacza to formalne kwalifikacje lub doświadczenie zawodowe;

- 18) kierownik przedsiębiorstwa – oznacza to:
- a) członka organu zarządzającego przedsiębiorstwa, pełnomocnika przedsiębiorstwa do spraw zarządzania, prokurenta, kierującego przedsiębiorstwem lub jego zastępcę, kierującego wyodrębnioną częścią przedsiębiorstwa, posiadającego upoważnienie do zaciągania zobowiązań w imieniu przedsiębiorstwa lub kierującego komórką organizacyjną przedsiębiorstwa, od którego wymaga się posiadania specjalistycznej wiedzy lub doświadczenia zawodowego i który upoważniony jest do zaciągania zobowiązań w imieniu przedsiębiorstwa,
 - b) osobę kierującą co najmniej jedną komórką organizacyjną przedsiębiorstwa, od której wymaga się specjalistycznej wiedzy handlowej lub technicznej lub doświadczenia zawodowego;
- 19) doświadczeniu zawodowym – oznacza to okres zgodnego z prawem wykonywania przez wnioskodawcę zawodu albo działalności;
- 20) stażu adaptacyjnym – oznacza to okres przysposobienia do samodzielnego wykonywania zawodu regulowanego, odbywanego w ramach stosunku pracy lub na podstawie umowy cywilnoprawnej, pod nadzorem wykwalifikowanego przedstawiciela zawodu regulowanego;
- 21) teście umiejętności – oznacza to czynności mające na celu sprawdzenie, z uwzględnieniem wymagań zawodu regulowanego, zakresu i poziomu wiedzy zawodowej wnioskodawcy niezbędnej do wykonywania tego zawodu;
- 22) organizacjach zawodowych – oznacza to organizację zawodową, stowarzyszenie zawodowe lub samorząd zawodowy lub gospodarczy;
- 23) zasadniczej różnicy w kształceniu lub szkoleniu – oznacza to istotne różnice pod względem czasu trwania i treści zakresu programu kształcenia lub szkolenia, którego znajomość jest niezbędna do wykonywania zawodu przez wnioskodawcę, w porównaniu z kształceniem lub szkoleniem wymaganym w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 24) formalnych kwalifikacjach – oznacza to dyplom, świadectwo lub inny dokument potwierdzający wiedzę i umiejętności do wykonywania zawodu lub działalności, wydany przez uprawnioną instytucję;
- 25) świadczeniu usług transgranicznych – oznacza to wykonywanie tymczasowo i okazjonalnie zawodu regulowanego lub działalności w Rzeczypospolitej

Polskiej przez obywatela, o którym mowa w art. 1 ust. 1, uprawnionego do wykonywania tego zawodu lub tej działalności w państwie członkowskim, w którym ma on swoją siedzibę;

26) usługodawcy – oznacza to obywatela, o którym mowa w art. 1 ust. 1,

2. Ilekroć w ustawie jest mowa o obywatelach państw członkowskich, rozumie się przez to także:

- 1) członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, z późn. zm.³⁾);
- 2) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650 oraz z 2014 r. poz. 463);
- 3) cudzoziemców posiadających status uchodźcy lub objętych ochroną uzupełniającą;
- 4) cudzoziemców, którzy przybywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywają na tym terytorium w celu połączenia się z rodziną i są członkami rodziny cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z nadaniem mu statusu uchodźcy lub udzieleniem mu ochrony uzupełniającej;
- 5) obywateli państw trzecich, którzy ubiegają się o przyjęcie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 6) obywateli państw trzecich, którzy zostali przyjęci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celach innych niż wykonywanie pracy zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub prawem krajowym i mają prawo do wykonywania pracy oraz posiadają dokument pobytowy zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającym jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 120, poz. 818, z 2008 r. Nr 216, poz. 1367, z 2010 r. Nr 81, poz. 531, z 2011 r. Nr 92, poz. 532, z 2013 r. poz. 1650 oraz z 2014 r. poz. 1004.

trzecich (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2002, str. 1, z późn. zm.), oraz obywateli państw trzecich, którzy zostali przyjęci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wykonywania pracy zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub prawem krajowym;

- 7) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 151 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

Rozdział 2

Uznawanie kwalifikacji zawodowych

Art. 3. Do postępowania w sprawie uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego albo działalności w Rzeczypospolitej Polskiej, zwanego dalej „postępowaniem w sprawie uznania kwalifikacji”, stosuje się, z zastrzeżeniem przepisów ustawy, przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.⁴⁾).

Art. 4. 1. Organem właściwym do wydawania decyzji w sprawie uznania kwalifikacji do wykonywania w Rzeczypospolitej Polskiej zawodu regulowanego albo działalności jest organ określony w przepisach ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437, Nr 107, poz. 732, Nr 120, poz. 818 i Nr 173, poz. 1218), zwany dalej „właściwym organem”.

2. Organem uprawnionym do wydawania decyzji o wykonywaniu w Rzeczypospolitej Polskiej zawodów regulowanych albo działalności przez obywateli państw członkowskich jest organ określony w przepisach regulacyjnych, uprawniony do podejmowania takich decyzji wobec osób, które uzyskały kwalifikacje do ich wykonywania w Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 5. Właściwy organ, na wniosek obywatela państwa członkowskiego zamierzającego wykonywać zawód regulowany na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, wydaje zaświadczenie

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524.

potwierdzające posiadanie kwalifikacji do wykonywania tego zawodu w Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 6. 1. Upoważniony organ, na wniosek obywatela państwa członkowskiego zamierzającego wykonywać działalność na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, wydaje zaświadczenie stwierdzające charakter, okres i rodzaj działalności wykonywanej w Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Organem upoważnionym do wydania zaświadczenia jest marszałek województwa właściwy dla miejsca zamieszkania osoby składającej wniosek, a w przypadku braku miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – marszałek województwa właściwy ze względu na ostatnie miejsce wykonywania działalności lub ostatnie miejsce zatrudnienia przy wykonywaniu działalności, w tym w charakterze kierownika przedsiębiorstwa.

3. Zaświadczenie zawiera w szczególności informacje o przebiegu doświadczenia zawodowego z podziałem na wykonywanie działalności na własny rachunek, zatrudnienie przy wykonywaniu działalności, w tym w charakterze kierownika przedsiębiorstwa.

4. Wydanie zaświadczenia podlega opłacie w wysokości 50 zł. Opłata stanowi dochód budżetu samorządu województwa.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia, wykaz dokumentów, które należy dołączyć do wniosku o wydanie zaświadczenia oraz instrukcję wypełniania zaświadczenia, uwzględniając konieczność zachowania jednolitego wzoru zaświadczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 7. 1. Postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji wszczyna się na wniosek, z zastrzeżeniem przepisów rozdziału 3.

2. Właściwy organ zawiadamia wnioskodawcę o otrzymaniu wniosku w terminie miesiąca od dnia jego otrzymania. W przypadku stwierdzenia braków formalnych, właściwy organ wzywa do uzupełnienia wniosku w terminie przez siebie wskazanym pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.

3. Postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji powinno się zakończyć wydaniem decyzji nie później niż w terminie trzech miesięcy od dnia przedłożenia

przez wnioskodawcę wszystkich niezbędnych dokumentów. W szczególnych przypadkach termin wydania decyzji może być przedłużony o miesiąc.

4. Bieg terminu, o którym mowa w ust. 3, w przypadku wnioskodawcy, który odbywa staż adaptacyjny lub przystępuje do testu umiejętności, ulega zawieszeniu do dnia uzyskania przez właściwy organ oceny, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 18.

Art. 8. 1. Ilekroć przepisy odrębne wymagają dla uzyskania prawa do wykonywania zawodu regulowanego albo działalności decyzji lub opinii organów organizacji zawodowych, uczestniczą one w postępowaniu w sprawie uznania kwalifikacji na prawach strony.

2. Decyzje w sprawach uznania kwalifikacji wiążą organizacje zawodowe, właściwe w sprawach wykonywania zawodu regulowanego lub działalności.

Art. 9. 1. Wnioski w sprawie uznania kwalifikacji składa się w języku polskim. Pisma i dokumenty w toku tego postępowania składa się w języku polskim lub wraz z tłumaczeniem na język polski dokonany przez tłumacza przysięgłego.

2. Tłumaczenie na język polski nie jest wymagane w przypadku dokumentów potwierdzających dane, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2.

3. Wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie uznania kwalifikacji zawiera w szczególności:

- 1) imię, nazwisko, datę i miejsce urodzenia wnioskodawcy;
- 2) obywatelstwo oraz nazwę państwa wnioskodawcy;
- 3) określenie zawodu regulowanego, albo działalności wraz z określeniem formy, w jakiej działalność ma być wykonywana;
- 4) informację o posiadanych kwalifikacjach i uprawnieniach;
- 5) informacje o odbytym kształceniu regulowanym;
- 6) wykaz dokumentów dołączanych do wniosku.

4. Okresy wykonywania w państwie członkowskim działalności dokumentuje się przez przedłożenie świadectwa lub zaświadczenia, wydanych przez upoważniony organ administracji lub organizacji zawodowej, stwierdzających charakter, okres i rodzaj wykonywanej działalności.

5. Wniosek składa się na formularzach udostępnianych nieodpłatnie przez właściwy organ lub ośrodek informacji, o którym mowa w art. 28 ust. 1.

Art. 10. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy, o których mowa w art. 9 ust. 5, uwzględniając w szczególności dane, o których mowa w art. 9 ust. 3 oraz art. 19 ust. 1-5, wykaz dokumentów, które należy dołączyć do wniosku, instrukcję wypełniania wniosku, a także dane o ośrodku informacji, o którym mowa w art. 28 ust. 1, mając na uwadze jednolitość wzorów formularzy i przejrzystość dokumentów stosowanych w postępowaniu w sprawie uznania kwalifikacji.

Art. 11. Jeżeli do wykonywania zawodu regulowanego w Rzeczypospolitej Polskiej wymagane jest posiadanie:

- 1) dyplomu ukończenia szkoły wyższej – za spełnienie tego wymogu uznaje się posiadanie kwalifikacji na poziomie czwartym, trzecim lub drugim;
- 2) świadectwa ukończenia szkoły pomaturalnej – za spełnienie tego wymogu uznaje się posiadanie kwalifikacji na poziomie czwartym, trzecim, drugim lub pierwszym;
- 3) świadectwa ukończenia szkoły średniej – za spełnienie tego wymogu uznaje się posiadanie kwalifikacji na poziomie czwartym, trzecim, drugim lub pierwszym;
- 4) dokumentu odpowiadającego zaświadczeniu potwierdzającemu kompetencje – za spełnienie tego wymogu uznaje się posiadanie formalnych kwalifikacji lub zaświadczenia potwierdzającego kompetencje, wymaganych w państwie wnioskodawcy do wykonywania zawodu, dla którego ubiega się on o uznanie kwalifikacji, wydanych przez upoważnioną w tym celu instytucję.

Art. 12. 1. Jeżeli przepisy odrębne w Rzeczypospolitej Polskiej uzależniają wykonywanie działalności od posiadania właściwej dla danej działalności wiedzy ogólnej lub zawodowej i umiejętności, właściwy organ uznaje kwalifikacje wnioskodawcy za spełniające wymagania określone w przepisach odrębnych, jeżeli wnioskodawca:

- 1) w razie zamiaru podejmowania lub wykonywania działalności wymienionej w Wykazie nr I załącznika nr IV do dyrektywy przedłoży dokumenty świadczące o tym, że:
 - a) w nieprzerwanym okresie sześciu lat wykonywał działalność na własny rachunek lub był zatrudniony przy wykonywaniu tej działalności w charakterze kierownika przedsiębiorstwa, albo

- b) w nieprzerwanym okresie trzech lat wykonywał działalność na własny rachunek lub był zatrudniony przy wykonywaniu tej działalności w charakterze kierownika przedsiębiorstwa, a ponadto uprzednio ukończył trwające co najmniej trzy lata szkolenie przygotowujące do wykonywania tej działalności, potwierdzone świadectwem uznawanym na terytorium państwa wnioskodawcy lub uznany przez organizację zawodową właściwą dla danej działalności w tym państwie za spełniające wszystkie wymagane warunki, albo
 - c) w nieprzerwanym okresie czterech lat wykonywał działalność na własny rachunek lub był zatrudniony przy wykonywaniu tej działalności w charakterze kierownika przedsiębiorstwa, a uprzednio ukończył trwające co najmniej dwa lata szkolenie przygotowujące do wykonywania tej działalności, potwierdzone świadectwem uznawanym na terytorium państwa wnioskodawcy lub uznany przez organizację zawodową właściwą dla danej działalności w tym państwie za spełniające wszystkie wymagane warunki, albo
 - d) w nieprzerwanym okresie trzech lat wykonywał działalność na własny rachunek, a ponadto przez co najmniej pięć lat był zatrudniony przy wykonywaniu tej działalności, albo
 - e) w nieprzerwanym okresie pięciu lat był zatrudniony przy wykonywaniu tej działalności w charakterze kierownika przedsiębiorstwa, w tym przez co najmniej trzy lata sprawował obowiązki o charakterze technicznym i odpowiadał za co najmniej jeden dział przedsiębiorstwa, a uprzednio ukończył trwające co najmniej trzy lata szkolenie przygotowujące do wykonywania tej działalności, potwierdzone świadectwem uznawanym na terytorium państwa wnioskodawcy lub uznany przez organizację zawodową właściwą dla danej działalności w tym państwie za spełniające wszystkie wymagane warunki;
- 2) w razie zamiaru podejmowania lub wykonywania działalności wymienionej w Wykazie nr II załącznika nr IV do dyrektywy przedłoży dokumenty świadczące o tym, że:

- a) w nieprzerwanym okresie pięciu lat wykonywał działalność na własny rachunek lub był zatrudniony przy wykonywaniu tej działalności w charakterze kierownika przedsiębiorstwa, albo
- b) w nieprzerwanym okresie trzech lat wykonywał działalność na własny rachunek lub był zatrudniony przy wykonywaniu tej działalności w charakterze kierownika przedsiębiorstwa, a ponadto uprzednio ukończył trwające co najmniej trzy lata szkolenie przygotowujące do wykonywania tej działalności, potwierdzone świadectwem uznawanym na terytorium państwa wnioskodawcy lub uznany przez organizację zawodową właściwą dla danej działalności w tym państwie za spełniające wszystkie wymagane warunki, albo
- c) w nieprzerwanym okresie czterech lat wykonywał działalność na własny rachunek lub był zatrudniony przy wykonywaniu tej działalności w charakterze kierownika przedsiębiorstwa, a uprzednio ukończył trwające co najmniej dwa lata szkolenie przygotowujące do wykonywania tej działalności, potwierdzone świadectwem uznawanym na terytorium państwa wnioskodawcy lub uznany przez organizację zawodową właściwą dla danej działalności w tym państwie za spełniające wszystkie wymagane warunki, albo
- d) w nieprzerwanym okresie trzech lat wykonywał działalność na własny rachunek lub był zatrudniony przy wykonywaniu tej działalności w charakterze kierownika przedsiębiorstwa, a ponadto przez co najmniej pięć lat był zatrudniony przy wykonywaniu tej działalności, albo
- e) w nieprzerwanym okresie pięciu lat był zatrudniony przy wykonywaniu tej działalności, a uprzednio ukończył trwające co najmniej trzy lata szkolenie przygotowujące do wykonywania tej działalności, potwierdzone świadectwem uznawanym na terytorium państwa wnioskodawcy lub uznany przez organizację zawodową właściwą dla danej działalności w tym państwie za spełniające wszystkie wymagane warunki, albo
- f) w nieprzerwanym okresie sześciu lat był zatrudniony przy wykonywaniu tej działalności, a uprzednio ukończył trwające co najmniej dwa lata szkolenie przygotowujące do wykonywania tej działalności, potwierdzone świadectwem uznawanym na terytorium państwa wnioskodawcy lub

uznanym przez organizację zawodową właściwą dla danej działalności w tym państwie za spełniające wszystkie wymagane warunki;

- 3) w razie zamiaru podejmowania lub wykonywania działalności wymienionej w Wykazie nr III załącznika nr IV do dyrektywy przedłożyć dokumenty świadczące o tym, że:
- a) w nieprzerwanym okresie trzech lat wykonywał działalność na własny rachunek lub był zatrudniony przy wykonywaniu tej działalności w charakterze kierownika przedsiębiorstwa, albo
 - b) w nieprzerwanym okresie dwóch lat wykonywał działalność na własny rachunek lub był zatrudniony przy wykonywaniu tej działalności w charakterze kierownika przedsiębiorstwa, a ponadto uprzednio ukończył szkolenie przygotowujące do wykonywania tej działalności, potwierdzone świadectwem uznawanym na terytorium państwa wnioskodawcy lub uznanym przez organizację zawodową właściwą dla danej działalności w tym państwie za spełniające wszystkie wymagane warunki, albo
 - c) w nieprzerwanym okresie dwóch lat wykonywał działalność na własny rachunek lub był zatrudniony przy wykonywaniu tej działalności w charakterze kierownika przedsiębiorstwa, a ponadto przez co najmniej trzy lata był zatrudniony przy wykonywaniu tej działalności, albo
 - d) w nieprzerwanym okresie trzech lat był zatrudniony przy wykonywaniu tej działalności, a uprzednio ukończył szkolenie przygotowujące do wykonywania tej działalności, potwierdzone świadectwem uznawanym na terytorium państwa wnioskodawcy lub uznanym przez organizację zawodową właściwą dla danej działalności w tym państwie za spełniające wszystkie wymagane warunki.

2. Okres od ustania wykonywania działalności, którą wnioskodawca zamierza wykonywać, do wystąpienia z wnioskiem o uznanie kwalifikacji nie może przekraczać dziesięciu lat w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i d, pkt 2 lit. a i d oraz pkt 3 lit. a i c.

3. Postanowień ust. 1 pkt 1 lit. e nie stosuje się do wykonywania działalności objętych nomenklaturą ISIC ex 855.

4. Właściwy organ przeprowadza postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji zgodnie z zasadami określonymi w art. 11, art. 13 i art. 17, jeżeli wnioskodawca nie

spełnia wymogów określonych w ust. 1-3, a posiada formalne kwalifikacje do wykonywania działalności.

5. Uprawnienie do wyboru stażu adaptacyjnego albo testu umiejętności określone w art. 13 ust. 2 może zostać wyłączone, jeżeli wnioskodawca zamierza wykonywać działalność na własny rachunek lub w charakterze kierownika przedsiębiorstwa, w przypadku gdy do wykonywania tej działalności konieczne jest posiadanie specjalistycznej znajomości polskiego prawa.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje działalności, o których mowa w ust. 5, dla których wyboru stażu adaptacyjnego albo testu umiejętności dokonuje właściwy organ, mając na uwadze specyfikę danego rodzaju działalności.

Art. 13. 1. Właściwy organ może uzależnić decyzję o uznaniu kwalifikacji od odbycia przez wnioskodawcę stażu adaptacyjnego albo przystąpienia do testu umiejętności, z zastrzeżeniem art. 16, w przypadku:

- 1) gdy okres kształcenia lub szkolenia odbytego w państwie wnioskodawcy jest krótszy co najmniej o rok od okresu kształcenia lub szkolenia wymaganego przepisami regulacyjnymi, lub
- 2) zasadniczej różnicy w kształceniu lub szkoleniu, lub
- 3) gdy zakres wykonywanego w państwie wnioskodawcy zawodu różni się znacząco od zakresu tego zawodu w Rzeczypospolitej Polskiej, a różnica ta odnosi się do określonego kształcenia lub szkolenia w Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Właściwy organ może zobowiązać wnioskodawcę do odbycia stażu adaptacyjnego albo przystąpienia do testu umiejętności, zgodnie z wyborem wnioskodawcy, z zastrzeżeniem art. 15 ust. 1.

3. Staż adaptacyjny nie może przekraczać trzech lat.

4. Wnioskodawca ponosi koszty odbywania stażu adaptacyjnego albo przeprowadzania testu umiejętności.

Art. 14. Właściwy organ, w trakcie postępowania w sprawie uznania kwalifikacji sprawdza, czy wiedza i umiejętności nabyte przez wnioskodawcę

podczas zdobywania doświadczenia zawodowego mogą wyrównać w całości lub w części zasadnicze różnice w kształceniu lub szkoleniu.

Art. 15. 1. Uprawnienie do wyboru stażu adaptacyjnego albo testu umiejętności, o którym mowa w art. 13 ust. 2, może zostać wyłączone w przypadku zawodów regulowanych:

- 1) których wykonywanie wymaga dokładnej znajomości prawa polskiego, a ich zasadniczą i trwałą cechą jest udzielanie porad i pomocy związanej z prawem polskim, albo
- 2) w stosunku do których Komisja Europejska pozytywnie rozpatrzyła wniosek Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie wyłączenia uprawnienia wyboru zastrzeżonego dla wnioskodawcy.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, zawody, o których mowa w ust. 1 pkt 1, a także określi dla każdego z tych zawodów obowiązek odbywania stażu adaptacyjnego albo przystąpienia do testu umiejętności, mając na uwadze specyfikę danego zawodu.

3. Prezes Rady Ministrów ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” zawody, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

Art. 16. Prezes Rady Ministrów ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” warunki ustalone wspólnie przez państwa członkowskie odnoszące się do zawodu lub zawodów, po których spełnieniu wnioskodawca nie może być zobowiązany do odbycia stażu adaptacyjnego albo przystąpienia do testu umiejętności.

Art. 17. 1. Wnioskodawca, którego kwalifikacje do wykonywania zawodu regulowanego albo działalności zostały uznane, posługuje się tytułem ustalonym dla danego zawodu regulowanego albo działalności w Rzeczypospolitej Polskiej lub jego skrótem.

2. W przypadku gdy używanie tytułu ustalonego dla danego zawodu regulowanego albo działalności w Rzeczypospolitej Polskiej uzależnione jest od przynależności do organizacji zawodowej lub od decyzji organu określonego w art. 4 ust. 2, wnioskodawca ma prawo używać tego tytułu odpowiednio po uzyskaniu członkostwa w organizacji lub po uzyskaniu decyzji organu.

3. Wnioskodawca ma prawo posługiwać się także tytułem uzyskanym w systemie szkolnictwa, lub jego skrótem, w oryginalnym brzmieniu wraz z podaniem nazwy i siedziby instytucji, która nadała ten tytuł.

4. W przypadku gdy tytuł w oryginalnym brzmieniu może być mylony z tytułem uzyskiwanym w Rzeczypospolitej Polskiej, otrzymywanym w wyniku odbycia dodatkowego kształcenia lub szkolenia, którego wnioskodawca nie odbył, może on posługiwać się tytułem używanym w państwie członkowskim, którego jest obywatelem lub z którego przybywa albo w którym uzyskał tytuł, w języku tego państwa, w formie określonej przez właściwy organ w decyzji uznającej kwalifikacje wnioskodawcy.

Art. 18. Ministrowie kierujący działami administracji rządowej, właściwi w sprawach uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych lub działalnościach należących do danego działu, określą, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego, sposób i tryb wykonywania nadzoru nad odbywaniem stażu oraz oceny nabytych przez wnioskodawcę umiejętności, sposób ustalania kosztów odbywania stażu adaptacyjnego oraz tryb ponoszenia, pobierania i zwrotu opłaty za odbycie stażu adaptacyjnego,
- 2) warunki, sposób i tryb przeprowadzania testu umiejętności oraz oceny wykazanych przez wnioskodawcę umiejętności, sposób ustalania kosztów przeprowadzania testu umiejętności oraz tryb ponoszenia, pobierania i zwrotu opłaty za przeprowadzenie testu umiejętności

– uwzględniając odrębności w wykonywaniu zawodów lub działalności w państwach członkowskich oraz specyfikę i szczególne wymagania dotyczące wykonywania zawodów regulowanych lub działalności w Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 19. 1. Ilekroć przepisy regulacyjne lub przepisy odrębne uzależniają wykonywanie zawodu regulowanego lub działalności od spełnienia określonych wymogów dotyczących niekaralności wnioskodawcy lub od jego postawy etycznej, lub braku ogłoszenia upadłości, lub braku zakazu wykonywania zawodu, zawieszenia prawa jego wykonywania, lub skreślenia z listy osób uprawnionych do wykonywania zawodu na podstawie orzeczenia sądu, lub w wyniku postępowania dyscyplinarnego – właściwy organ ustala spełnienie przesłanek przewidzianych tymi

przepisami na podstawie dokumentów wystawionych przez państwo wnioskodawcy lub inne państwo członkowskie, w którym wnioskodawca wykonywał zawód lub działalność.

2. Jeżeli w państwie wnioskodawcy nie są wydawane dokumenty, o których mowa w ust. 1, dowodem w postępowaniu w sprawie uznania kwalifikacji jest oświadczenie wnioskodawcy złożone w formie i trybie określonym w przepisach tego państwa.

3. Ilekroć przepisy regulacyjne wymagają odpowiedniego stanu zdrowia do wykonywania zawodu regulowanego lub działalności, dowodem w postępowaniu w sprawie uznania kwalifikacji są dokumenty wystawione przez upoważnioną instytucję państwa wnioskodawcy lub innego państwa członkowskiego, w którym wnioskodawca wykonywał ostatnio dany zawód lub działalność.

4. Ilekroć przepisy regulacyjne lub przepisy odrębne uzależniają wykonywanie zawodu regulowanego lub działalności od określonej sytuacji finansowej wnioskodawcy, właściwy organ, ustalając spełnienie tej przesłanki, uznaje zaświadczenie wydane przez bank prowadzący działalność w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim, z którego pochodzi lub przybywa wnioskodawca.

5. Ilekroć przepisy regulacyjne lub przepisy odrębne przewidują obowiązek ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej osoby wykonującej zawód regulowany lub działalność, w przypadku gdy osoba ta zawrze umowę ubezpieczenia z ubezpieczycielem z innego państwa członkowskiego, obowiązek ten będzie uważany za spełniony, jeżeli osoba ta przedstawi dowód zawarcia umowy ubezpieczenia spełniającej warunki określone w tych przepisach.

6. Dokumenty, o których mowa w ust. 1-5, są przedkładane przez wnioskodawcę nie później niż w terminie trzech miesięcy od dnia ich wydania.

Art. 20. Właściwy organ przekazuje, na wniosek zainteresowanych organów właściwych z państw członkowskich, informacje o toczących się i prawomocnie zakończonych postępowaniach dyscyplinarnych lub karnych, oraz innych okolicznościach, które mogą wywierać skutki na prawo do wykonywania zawodu regulowanego lub działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 21. Dokumenty i informacje, o których mowa w art. 19, art. 20 i art. 33 ust. 2, są gromadzone lub przekazywane zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.

Art. 22. 1. Właściwy organ, w przypadku uzasadnionych wątpliwości co do autentyczności dokumentów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 9-13, może zwrócić się do właściwego organu innego państwa członkowskiego o potwierdzenie autentyczności tych dokumentów.

2. Właściwy organ, w przypadku uzasadnionych wątpliwości co do dokumentów potwierdzających wykształcenie lub ukończenie szkolenia uzyskanego w całości lub części w państwie członkowskim innym niż państwo, którego organ wydał dokument może sprawdzić, we współpracy z organem wydającym ten dokument, czy:

- 1) przebieg kształcenia lub szkolenia został formalnie zatwierdzony przez uprawnioną instytucję w państwie członkowskim, w którym dokument wydano;
- 2) dokument potwierdzający posiadane kwalifikacje zawodowe odpowiada dokumentowi, jaki zostałby wydany w przypadku ukończenia kształcenia lub szkolenia odbytego w całości na terytorium państwa członkowskiego, w którym wydano dokument;
- 3) dokument potwierdzający ukończenie kształcenia lub szkolenia przyznaje te same prawa do wykonywania zawodu na terytorium państwa członkowskiego, w którym wydano dokument.

Art. 23. W przypadku gdy do podjęcia i wykonywania zawodu regulowanego lub działalności wymagane jest złożenie ślubowania lub przysięgi, a formuła tego ślubowania lub przysięgi nie może być wykorzystana przez wnioskodawcę, stosuje się odpowiednią, równoważną formułę ustaloną przez właściwy organ.

Art. 24. Wnioskodawca powinien posiadać znajomość języka polskiego, niezbędną do wykonywania zawodu regulowanego albo działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 25. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego koordynuje uznawanie kwalifikacji w zawodach regulowanych i działalnościach. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego może wyznaczyć pracownika z obsługującego go urzędu do pełnienia funkcji koordynatora.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego albo osoba wyznaczona do pełnienia funkcji koordynatora zapewnia w szczególności jednolite stosowanie przepisów ustawy przez właściwe organy, gromadzi informacje o postępowaniach w sprawach uznania kwalifikacji oraz wymogach dotyczących zawodów regulowanych i działalności, oraz współpracuje z organizacjami zawodowymi, o których mowa w art. 8 ust. 1, i ośrodkiem informacji, o którym mowa w art. 28 ust. 1.

3. Prezes Rady Ministrów, w drodze zarządzenia, powołuje zespół do współpracy przy realizacji zadań określonych w ust. 2, określa jego szczegółowe zadania oraz tryb pracy.

4. W skład zespołu, o którym mowa w ust. 3, wchodzi przedstawiciele ministrów kierujących działami administracji rządowej, właściwych w sprawach uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych lub działalnościach.

5. Zespołowi, o którym mowa w ust. 3, przewodniczy minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego lub osoba wyznaczona do pełnienia funkcji koordynatora.

Art. 26. 1. Właściwy organ przekazuje ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego lub osobie wyznaczonej do pełnienia funkcji koordynatora okresowe informacje o zmianach wymogów dotyczących zawodów regulowanych i działalności oraz o podjętych decyzjach w sprawach uznania kwalifikacji.

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres informacji, o których mowa w ust. 1, a także terminy ich składania, kierując się zobowiązaniami Rzeczypospolitej Polskiej wobec państw członkowskich i instytucji Wspólnoty Europejskiej.

Art. 27. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, przyporządkowanie działalności oznaczonych nomenklaturami ISIC lub NICE do Polskiej Klasyfikacji Działalności, mając na uwadze ujednolicenie oznaczeń działalności w toku postępowania przed właściwymi organami.

Art. 28. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, w drodze rozporządzenia, wskazuje lub tworzy ośrodek informacji właściwy do informowania w sprawach związanych z uznawaniem kwalifikacji zawodowych oraz ustala szczegółowy zakres zadań ośrodka, uwzględniając w szczególności konieczność

zapewnienia dostępu do właściwej informacji obywatelom państw członkowskich oraz ośrodkom informacji w innych państwach członkowskich.

2. Ośrodek informacji współpracuje z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego lub osobą wyznaczoną do pełnienia funkcji koordynatora i właściwymi organami oraz pełni funkcję ośrodka informacji dla obywateli państw członkowskich.

Rozdział 3

Świadczenie usług transgranicznych

Art. 29. 1. Właściwy organ, z zastrzeżeniem art. 31, nie wszczyna postępowania w sprawie uznania kwalifikacji, a wszczęte postępowanie umarza w przypadku usługodawcy, który:

- 1) wykonuje ten sam zawód lub działalność w innym państwie członkowskim będącym państwem siedziby usługodawcy lub
- 2) przez dwa lata w czasie odpowiadającym pełnemu wymiarowi czasu pracy lub odpowiednio dłużej w przypadku wykonywania zawodu lub działalności w niepełnym wymiarze czasu pracy, w okresie ostatnich dziesięciu lat, wykonywał zawód lub działalność, które w państwie siedziby usługodawcy nie są regulowane, lub
- 3) odbył kształcenie regulowane.

2. W ramach świadczenia usługi transgranicznej od usługodawcy nie wymaga się uzyskania pozwolenia na dopuszczenie do wykonywania zawodu regulowanego lub działalności, wydawanego przez organizację zawodową lub właściwy organ, członkostwa w organizacji zawodowej, rejestracji w organizacji zawodowej lub wpisu do rejestru zawodowego prowadzonego przez właściwy organ.

3. Właściwy organ, organizacje i instytucje mogą, w celu ułatwienia stosowania przepisów dyscyplinarnych obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wprowadzić uproszczoną tymczasową rejestrację lub członkostwo w organizacji, lub instytucji zawodowej, jeżeli nie spowoduje to poniesienia dodatkowych kosztów przez usługodawcę, opóźnień lub utrudnień w świadczeniu usługi. Kopie dokumentów, o których mowa w art. 30, oraz decyzji, o której mowa w art. 31 ust. 4, właściwy organ przekazuje organizacji zawodowej, o której mowa w art. 8.

4. Usługodawca nie ma obowiązku rejestracji swojej działalności w systemie ubezpieczeń społecznych celem dokonywania rozliczeń związanych z transgranicznym świadczeniem usługi na rzecz osób ubezpieczonych. Usługodawca zobowiązany jest poinformować Zakład Ubezpieczeń Społecznych o świadczeniu usługi transgranicznej przed jej rozpoczęciem, a w nagłych wypadkach – po zakończeniu jej świadczenia.

5. Usługodawca podlega przepisom ustawowym, administracyjnym i dyscyplinarnym, które są bezpośrednio związane z ochroną i bezpieczeństwem konsumentów oraz dotyczą sposobu wykonywania danego zawodu regulowanego lub działalności, w tym przepisom odnoszącym się do definicji zawodu lub działalności, używania tytułów zawodowych i poważnych uchybień zawodowych.

Art. 30. 1. Przed rozpoczęciem świadczenia usług transgranicznych po raz pierwszy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługodawca przedkłada właściwemu organowi pisemne oświadczenie o zamiarze świadczenia danej usługi transgranicznej, zawierające informacje o posiadanej polisie ubezpieczeniowej lub innych środkach indywidualnego lub zbiorowego ubezpieczenia w związku z wykonywaniem danego zawodu, obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Usługodawca zamierzający świadczyć usługi transgraniczne w kolejnych latach przedkłada oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, ponownie w każdym roku, w którym zamierza świadczyć te usługi.

3. W przypadku świadczenia usługi po raz pierwszy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz w przypadku istotnej zmiany sytuacji potwierdzonej dokumentami, właściwy organ może wymagać dołączenia do oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, następujących dokumentów:

- 1) dokumentu potwierdzającego obywatelstwo usługodawcy;
- 2) zaświadczenia potwierdzającego, że usługodawca zgodnie z prawem wykonuje zawód lub działalność w innym państwie członkowskim oraz że w chwili składania zaświadczenia nie obowiązuje go zakaz – nawet tymczasowy, wykonywania zawodu lub działalności;
- 3) dokumentów potwierdzających kwalifikacje zawodowe;
- 4) dokumentu potwierdzającego wykonywanie przez usługodawcę danego zawodu regulowanego lub działalności przez co najmniej dwa lata w okresie ostatnich

dziesięciu lat albo kształcenie regulowane – w przypadku określonym w art. 29 ust. 1;

- 5) zaświadczenie o niekaralności, jeżeli jest wymagane od obywateli Rzeczypospolitej Polskiej zamierzających wykonywać zawód regulowany lub działalność, związane z bezpieczeństwem publicznym.

Art. 31. 1. W przypadku zawodów regulowanych i działalności związanych ze zdrowiem lub bezpieczeństwem publicznym, których niewłaściwe wykonywanie mogłoby narażać osoby, wobec których usługa jest świadczona, na poważne niebezpieczeństwo lub powstanie poważnej szkody dla zdrowia, właściwy organ, gdy jest to niezbędne, może wszcząć postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji, jeżeli usługodawca zamierza świadczyć na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej daną usługę po raz pierwszy.

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zawody, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie właściwego świadczenia usług w zawodach związanych ze zdrowiem lub bezpieczeństwem publicznym.

3. W przypadku gdy występują zasadnicze różnice pomiędzy kwalifikacjami zawodowymi usługodawcy a kształceniem lub szkoleniem wymagany w Rzeczypospolitej Polskiej, mające wpływ na bezpieczeństwo lub zdrowie publiczne, właściwy organ umożliwi usługodawcy przystąpienie do testu umiejętności.

4. Właściwy organ, w terminie miesiąca od dnia otrzymania oświadczenia, o którym mowa w art. 30, wraz z załączonymi dokumentami, wydaje decyzję w sprawie uznania kwalifikacji albo wydaje decyzję o odstąpieniu od sprawdzenia kwalifikacji zawodowych usługodawcy.

5. W przypadku gdy wydanie decyzji o sprawdzeniu kwalifikacji usługodawcy albo o odstąpieniu od sprawdzenia jego kwalifikacji nie jest możliwe w terminie miesiąca od dnia otrzymania oświadczenia, o którym mowa w art. 30, właściwy organ poinformuje usługodawcę w tym terminie o przyczynach opóźnienia oraz o przewidywanym terminie wydania decyzji. Wydanie decyzji następuje nie później niż w terminie dwóch miesięcy od dnia otrzymania przez właściwy organ dokumentów, o których mowa w art. 30 ust. 3.

6. Brak decyzji właściwego organu w terminach określonych w ust. 5 oznacza, że usługodawca może rozpocząć świadczenie usług transgranicznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 32. 1. Usługodawca w trakcie świadczenia usług transgranicznych posługuje się tytułem ustalonym dla danego zawodu, jeżeli taki tytuł istnieje w państwie członkowskim, w którym usługodawca ma swoją siedzibę. Tytuł podaje się w języku urzędowym lub jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego siedziby usługodawcy, w sposób uniemożliwiający pomylenie go z tytułem ustalonym dla tego zawodu w Rzeczypospolitej Polskiej. W przypadku braku takiego tytułu w państwie członkowskim, w którym usługodawca ma swoją siedzibę, podaje się informacje o uzyskanych kwalifikacjach w języku urzędowym lub jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego siedziby usługodawcy, wraz z podaniem nazwy i siedziby instytucji, która wydała dyplom lub inny dokument, potwierdzający uzyskanie formalnych kwalifikacji.

2. W przypadku gdy kwalifikacje usługodawcy zostały sprawdzone w trybie przewidzianym w art. 31, usługodawca świadczy usługi transgraniczne używając tytułu ustalonego dla danego zawodu w Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 33. 1. Właściwy organ może zwracać się do właściwych organów państwa członkowskiego, w którym usługodawca ma swoją siedzibę, o przedstawienie informacji potwierdzających, że usługodawca wykonuje działalność zgodnie z prawem, w sposób należyty oraz że nie zostały na niego nałożone kary dyscyplinarne lub nie został skazany prawomocnym wyrokiem sądu w związku z prowadzeniem działalności.

2. Właściwy organ, na wniosek państwa członkowskiego, wymienia informacje pomocne przy rozpatrywaniu skarg składanych na usługodawców przez usługobiorców. Usługobiorca, który złożył skargę, jest informowany o sposobie rozpatrzenia skargi.

Art. 34. Właściwy organ, w przypadku świadczenia usług transgranicznych na podstawie tytułu, o którym mowa w art. 32 ust. 1, lub na podstawie formalnych kwalifikacji usługodawcy, może wymagać, aby usługodawca przekazał usługobiorcy również następujące informacje:

- 1) w przypadku gdy usługodawca jest wpisany do rejestru przedsiębiorców lub innego rejestru – wskazanie rejestru, numeru w rejestrze lub innych danych zawartych w rejestrze, pozwalających na identyfikację usługodawcy;

- 2) w przypadku gdy w państwie członkowskim, w którym usługodawca ma swoją siedzibę, jest wymagane pozwolenie na wykonywanie danego zawodu lub działalności – o nazwie i siedzibie organu nadzorującego;
- 3) o organizacji zawodowej lub innej instytucji, w której jest zarejestrowany usługodawca;
- 4) dotyczące tytułu zawodowego lub – w przypadku gdy taki tytuł nie istnieje, informacje o kwalifikacjach usługodawcy oraz nazwie państwa członkowskiego, w którym zostały uzyskane;
- 5) w przypadku gdy usługodawca wykonuje zawód lub działalność, podlegającą opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług – o numerze identyfikacji podatkowej, o którym mowa w przepisach o podatku od towarów i usług;
- 6) szczegółowe dane dotyczące polisy ubezpieczeniowej lub innych środków indywidualnego lub zbiorowego ubezpieczenia w związku z wykonywaniem danego zawodu lub działalności, obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozdział 4

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 35. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r., Nr 65, poz. 437, Nr 107, poz. 732, Nr 120, poz. 818 i Nr 173, poz. 1218) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9 w ust. 2 uchyla się pkt 6;
- 2) w art. 20 uchyla się ust. 2;
- 3) w art. 26 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego koordynuje uznawanie kwalifikacji w zawodach regulowanych i działalnościach oraz podejmuje działania mające na celu udostępnianie informacji o uznawaniu tych kwalifikacji.”.

Art. 36. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 11, poz. 74, z późn. zm.⁵⁾) w art. 7 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) wnioskodawcom odbywającym na podstawie nieodpłatnych umów cywilnoprawnych staż adaptacyjny w postępowaniu w sprawie uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego lub działalności – w rozumieniu przepisów o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej.”.

Art. 37. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225, poz. 1635, z późn. zm.⁶⁾) w załączniku do ustawy w Części I w kolumnie 2 ust. 25 otrzymuje brzmienie:

„25. Decyzja w sprawie uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego lub działalności w rozumieniu przepisów o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej”.

Art. 38. Do postępowań w sprawie uznania kwalifikacji, wszczętych zgodnie z przepisami ustaw, o których mowa w art. 42, i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 39. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 8, art. 13 ust. 2, art. 15 i art. 18 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 42 pkt 1 oraz na podstawie art. 8, art. 10 ust. 5 i art. 13 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 42 pkt 2, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 10, art. 15 ust. 2, art. 18, art. 26 ust. 2 i art. 27 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 20 października 2008 r.

Art. 40. Ilekroć w przepisach odrębnych jest mowa o:

- 1) ustawie z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z późn. zm.⁷⁾),

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. Nr 17, poz. 95, Nr 21, poz. 125, Nr 112, poz. 769, Nr 115, poz. 791, poz. 792 i 793 i Nr 176, poz. 1243.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 64, poz. 427, Nr 124, poz. 859, Nr 127, poz. 880 i Nr 128, poz. 883 oraz z 2008 r. Nr 44, poz. 262.

- 2) ustawie z dnia 10 maja 2002 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności (Dz. U. Nr 71, poz. 655, z 2003 r. Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1238)

– rozumie się przez to niniejszą ustawę.

Art. 41. Do dnia wskazania lub utworzenia ośrodka informacji na podstawie art. 28 ust. 1 niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż przez okres trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, zadania ośrodka informacji wykonuje Biuro Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej, utworzone na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 42. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych;
- 2) ustawa z dnia 10 maja 2002 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do podejmowania lub wykonywania niektórych działalności.

Art. 43. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 71, poz. 655, z 2003 r. Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2006 r. Nr 12, poz. 62 oraz z 2007 r. Nr 147, poz. 1028 i Nr 176, poz. 1238.